

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 15/04-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. januára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť D. M., K., M. M., G. a D. Č., rod. M., S. n. M., vo veci porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 3 ods. 4 a čl. 36 ods. 1 až ods. 3 Listiny základných práv a slobôd postupom a osvedčením Okresného súdu Bratislava II o dedičstve z 18. októbra 1999 č. k. D 602/99-30, Dnot 76/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. M., M. M. a D. Č., rod. M., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. januára 2004 doručená a 22. januára 2004 doplnená sťažnosť D. M., K., M. M., G., a D. Č., rod. M., S. n. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 3 ods. 4 a čl. 36 ods. 1 až ods. 3 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom a osvedčením Okresného súdu Bratislava II o dedičstve z 18. októbra 1999 č. k. D 602/99-30, Dnot 76/99.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uviedli, že k porušeniu označených základných práv došlo v dedičskom konaní po poručiťovi V. M., ktorý naposledy býval v B., a zomrel 24. apríla 1999, v ktorom im „bola odňatá možnosť zúčastniť sa dedičského konania a nemohli si uplatniť svoje dedičské nároky súdnou cestou“, a preto napadnutým osvedčením o dedičstve boli ukrátení na svojich právach. Podľa tvrdenia sťažovateľov poručiť nezanechal závet ani listinu o vydedení, preto ako dedičia v prvej dedičskej skupine prichádzali do úvahy aj oni ako deti poručiťa z prvého manželstva, čo „doložili Okresnému súdu Bratislava II, Drieňova 5, osobne dňa 23. 3. 2000“.

Sťažovatelia k svojej sťažnosti pripojili aj fotokópiu osvedčenia Okresného súdu Bratislava II o dedičstve z 18. októbra 1999 č. k. D 602/99-30, Dnot 76/99. Z doložky právoplatnosti na uvedenom osvedčení o dedičstve vyplýva, že toto nadobudlo právoplatnosť 2. novembra 1999.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovatelia namietali porušenie svojho práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 3 ods. 4 a čl. 36 ods. 1 až 3 listiny postupom a osvedčením Okresného súdu Bratislava II o dedičstve z 18. októbra 1999 č. k. D 602/99-30, Dnot 76/99.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (pozri napr. I. ÚS 92/03, IV. ÚS 14/03).

Ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia sa o namietaných skutočnostiach týkajúcich sa postupu a osvedčenia Okresného súdu Bratislava II o dedičstve z 18. októbra 1999 č. k. D 602/99-30, Dnot 76/99 dozvedeli najneskôr 23. marca 2000, keď už „*doložili Okresnému súdu Bratislava II, Drieňova 5, osobne (...)*“, že ako deti z prvého manželstva poručiteľa tiež pripadajú do úvahy ako oprávnení dedičia.

Predmetná sťažnosť bola sťažovateľmi odovzdaná na poštovú prepravu 14. januára 2004 a ústavnému súdu doručená 16. januára 2004, teda v čase, keď už dávno uplynula lehota ustanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Ústavný súd musel preto ich

sťažnosť bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok, odmietnuť ako návrh podaný oneskorene.

Okrem uvedeného ústavný súd dodáva, že ako to vyplýva z čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna. O ochrane ústavných práv sťažovateľov, ktorých porušenie namietajú, rozhoduje na základe ustanovenia § 485 a nasl. Občianskeho zákonníka všeobecný súd. Sťažovatelia teda k namietaným nedostatkom napadnutého postupu a osvedčenia o dedičstve mali k dispozícii efektívny prostriedok nápravy. Preto vzhľadom na uvedenú zásadu subsidiarity v danom prípade sú dôvody na odmietnutie sťažnosti aj pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. januára 2004